

Z P R A V O D A J 11 / 2018

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
VII. ročník

17. listopad - máme co slavit?

Tento novodobý státní svátek vznikl jako symbol polistopadového vývoje v naší zemi. Vše, co bylo před listopadem 1989 je špatné, po listopadu se vše obrátilo k dobrému. Smutné na tom je, že před rokem 1989 to byl významný den -Mezinárodní den studentstva. Studenti si připomínali osudy, utrpení a oběti svých kamarádů za 2. světové války.

Listopadové události 1989 nakonec vyústily v majetkový převrat, kdy se moci ujala skupina lidí, která se cítila nedoceněná a k řízení státu fakticky neměla předpoklady. Opírali se o podporu části obyvatelstva, které naivně věřilo, že jim opravdu zajistí slibovanou lepší budoucnost.

Jedním z prvních kroků nového vedení státu bylo odstranění stávajících představitelů státu a vedení státních podniků, protože tam byly koncentrovány naše nejlepší mozky a ty by byly určité proti neuváženým krokům nových vládních struktur. Výměna pracovníků úřadů až po uklízečku nebyla zvláštností. Pokud jde o podniky, tam měla výměnu zajistit privatizace. Tu realizovala skupina lidí pod taktovkou Václava Klause. Privatizovalo se za každou cenu, jen aby už firma měla nového vlastníka. Tomu neušly ani strategicky významné podniky, jako doly, hutě či banky. Výsledkem této bezhlavé a nepromyšlené akce byl rychlý pokles výkonu většiny hospodářské sféry a přišla krize.

Nastala druhá vlna privatizace, tentokrát neoficiální, ale faktická. Část takto privatizovaných firem ztroskotala a o ty zajímavější projevily zájem zahraniční nadnárodní společnosti. A tak obchodníky, kteří privatizovali v první vlně, pohltily obchodní řetězce. Průmyslové firmy se staly pro své zahraniční mateřské společnosti dodavateli komponentů k jejich výrobkům. A tak se stalo hospodářství, které umělo vyrobit výrobky i výrobní celky s vysokou přidanou hodnotou, subdodavatelem za cenu, kterou určuje odběratel. To vše proběhlo za naprosto nepřehledné situace, takže zlodějny a zpronevěry byly všude přítomny. V té době také vznikl v Česku, ve světě doposud neznámý pojem tunelování. V podstatě se jednalo o vyvedení majetku a peněz z firmy, na kterou se pak vyhlásil úpadek. Česká republika se tak trvale zařadila ve světovém hospodářství mezi státy typu kolonie. Prodáváme komponenty finálním výrobcům za ceny, které určují oni sami, protože přidaná hodnota je největší u finálního výrobku. Mzdy zaměstnanců těchto firem v její mateřské zemi jsou výrazně vyšší než mzda u subdodavatelů. Tento mzdový rozdíl je trvale zakonzervován tím, že došlo ke změně vlastnictví těchto firem.

Polistopadový vývoj rovněž postihl naši zemědělskou výrobu. Dříve jsme byli téměř ve všech zemědělských výrobcích soběstační. Dnes se venkov vylidňuje a téměř polovina potravin je z dovozu.

Před listopadem 1989 byly československé výrobky známy po celém světě (lokomotivy, tramvaje, letadla, cukrovary, pivovary, atomové elektrárny). Toto postavení hospodářství bylo dáno historicky od dob Rakousko-Uherska. Za doby socialismu jsme suroviny kupovali většinou v Sovětském svazu a naše finální výrobky šly do celého světa.

Tento vývoj se odráží v životní úrovni našich obyvatel. U průměrného občana (učitel, řidič, úředník) se za těch necelých 30 let nijak nezlepšil životní standard. Výrazně hůř jsou na tom ti, kdož si na bydlení museli vzít hypotéku, na rozdíl od těch, kteří po rodičích zdědili byt z dob socialismu. Žalostné je postavení důchodců, zejména těch, jimž zemře životní partner. Z jednoho důchodu se nájemní byt uhradit nedá. Důchodci jsou většinou skromní lidé, umí vyžít i z malého příjmu a současný režim toho zneužívá. Měřítkem postavení důchodců ve společnosti je podíl průměrného důchodu k průměrné mzdě. Ten činil v roce 1989 50 %, v současné době to je jen 40 %. Ohlašované zvýšení důchodu na příští rok tento stav neřeší. Zvýšení cen za poslední dobu dosáhlo takové úrovně, že i zvýšený důchod jen stěží pokryje inflaci. My dříve narození se s tímto vývojem jen těžce smiřujeme. Za socialismu jsme byli zvyklí, že za každých 10 let se nám výrazně zvýšil životní standard.

KSČM proto přichází s návrhem zákona na prodloužení promlčecí lhůty u privatizačních zločinů. Za ty největší citelné národohospodářské škody přece musí být definována zodpovědnost. Kde se ztratily peníze z prodeje továren a závodů? **Držme proto palce našim poslancům, ať se jim zákon podaří prosadit.**

JUDr. Bronislav Bujok, místopředseda MěV KSČM

My kacíři

Lenka Procházková

(příspěvek na České Konferenci pronesený v Kutné Hoře 20. 10. 2018)

Minulou sobotu jsem se účastnila setkání redaktorů internetového Svobodného rádia s posluchači, kteří přijeli z celé republiky a někteří dokonce z ciziny. Říkáme si rodina, neboť jsme spřízněni pohledem na svět a obavou o život budoucích lidí. Tentokrát jsme krom jiného debatovali o úpadku českého školství a devastujícím vlivu mainstreamových médií na smýšlení především mladých lidí. Nebyla to potěšující diskuze.

„V časech celosvětového podvodu se stává vyřčení pravdy revolučním činem.“

Pravil v polovině minulého století George Orwell.

V Čechách se tohle ale vědělo už od dob Husa a husitské revoluce. Zřejmě proto jsme se stali národem „kacířů“, neboť na počátku každé velké pravdy je rouhačství, které okolní svět vnímá jako nebezpečí a ohrožení. Zřejmě odtud pramení ta stálá snaha převychovat nás v tvárný dav, který už to dědictví, jež tvoří smysl českých dějin, nedokáže pochopit, natož závazně uchopit. Trendový dav, v němž každý jedinec volí okamžitou osobní výhodu a bez odporu konzumuje lež nadívanou sliby, které se nikdy nesplní. Dav, který se v další fázi pod praporem lidských práv a svobod změnil v poslušné otroky.

Výňatek z článku

Období 1948 - 1989

Dnešní režimní propaganda se neustále snaží nastupující generaci přesvědčit, že před rokem 1989 zde byla tma, nedokázalo se nic a všechno dobré vlastně začíná oním převratovým rokem. Socialistické hospodaření a společenské vlastnictví přes všechny chyby bylo úspěšné a společensky prospěšné, ale tento fakt, domácí i celosvětově působící kapitalistická propaganda nikdy nepřipustí, vnucuje pravý opak této reality, i když věcnému rozboru se přirozeně vždy vyhne. Obecným cílem cenzury je zamezit, aby si občan utvořil nevhodný názor. V České republice k tomu napomáhá zákon, který v podstatě zakazuje říci cokoli pozitivního o období 1948 -1989. V tomto smyslu lze za cenzurní považovat i činnost Ústavu pro studium totalitních režimů. Tedy nikoli náhodou musel již Engels poukázat na to, že buržoazie falšuje naprosto všechno, zvláště pak historické texty. Připomeňme si tedy na několika příkladech, co se v minulosti našim občanům podařilo a z čeho máme dodnes užitek.

Koncem roku 1948 byla v ČSR hodnota majetku celkem 757 mld. Kčs, ale již koncem roku 1989 měla ČSSR včetně nedokončené výroby a zásob, základní prostředky v celkové hodnotě 5.178 mld. Kčs. Majetek tedy vzrostl 6,8krát. Fyzický objem osobní spotřeby obyvatelstva (bez neplacených služeb zdravotnictví, školství, kultury apod.) rostl průměrně ročně o 4 %. Za celé 40leté období se zvýšil 4,8 – 4,9krát.

Rychlý vzestup průmyslu

Průmysl narostl během 40 let více než 13,5krát. Byly industrializovány i oblasti dříve převážně agrární. Jen za poslední předlistopadovou pětiletku vzrostla průmyslová výroba o 38,5 % a zemědělská výroba o 13,5 %. V oblasti těžkého průmyslu byly vybudovány a rekonstruovány Vítkovické železárny, vznikla ostravská Nová Huť a hutní kombinát v Košicích. Zavedly se zcela nové výroby niklu a hliníku. Došlo k výraznému nárůstu objemu strojírenského průmyslu, který se zvýšil více než třikrát, např. Žďárské strojírny a slévárny, strojírenské závody v Martině, Hulíně, Uherském Brodu, Moravských Budějovicích a Dubnici.

Rozšířilo se strojírenství investiční (v Plzni, Brně, Přerově, Tlmačicích), elektrotechnické (motory v Mohelnici, Drásově, Vsetíně), elektronické (v Pardubicích, Rožnově p.R., Oravě, Bratislavě), automobilové (v Mladé Boleslavi, Bratislavě, Kopřivnici, Liberci, Trnavě). Byl vybudován novodobý chemický průmysl (v Mostu, Litvínově, Bratislavě, Kolíně a Pardubicích), výroby plastických hmot (v Liberci, Litvínově, Tachově či Chropyni), byla zavedená výroba silikonu, výroba umělých hnojiv a jednotky na výrobu celulózy. Dále vznikly sklárny Bohemia v Poděbradech a sklo Union v Teplicích. Výroba nákladních aut byla v roce 1948 kolem 7.221 kusů ročně a v roce 1989 se tento počet zvýšil na 50.570 ks. Národní podnik Tatra proslul oblíbeností kvůli patentu na páteřový rám a nezávisle zavěšené poloosy. Podnik Jawa vlastnil patent na automatickou odstředivou spojku. Ročně se vyrábělo 120 mil. párů bot a 66 mil. metrů bavlněných tkanin.

Surovinové zdroje a energetika

Těžba černého uhlí se zvýšila zhruba o 50 % a dosáhla 24 mil. tun. Těžba hnědého uhlí stoupla téměř 5krát a pohybovala se na úrovni 100 mil. tun. Posléze byla velmi rychle provedena elektrifikace obcí. Příprava a dokončení stavby elektráren v uhelných revírech a hydroelektráren. Již v 50 létech 20. století byla spuštěna poslední turbína v elektrárně Opatovice, byla dostavěna elektrárna v Tušimicích a v Dětmovicích, elektrárna Mělník 3 a do provozu byla uvedena elektrárna Kamýk. Celkový instalovaný výkon elektráren v letech 1948-89 vzrostl z 2.625 MW na 21.670 MW. Byly vybudovány 4 atomové elektrárny, např. v Jaslovských Bohunicích a Dukovanech včetně 23 tepelných a 26 vodních. V roce 1948 bylo v zemi minimum přehrad. Byly vybudovány přehrady Orlík, Orava, Šírava, Lipno, Slapy, Vranov, Štěchovice, Dalešice, Plumlov atd. Vodními díly byly tedy pro zemi zabezpečeny zdroje energie a pitné vody.

Energovody, plynovody a ropovody

Byly položeny stovky a tisíce kilometrů energovodu, plynovodu a ropovodu. Významným pro dopravu energie se stal ropovod Družba, zprovozněný v roce 1962 a plynovod Bratrství, uvedený do provozu v roce 1967. Oba spolehlivě fungují dodnes.

Doprava, infrastruktura a spoje

Systematická elektrifikace začala v roce 1955. Do roku 1980 byly železnice elektrifikovány a přepravní výkony hlavních železničních tratí převyšovaly ty ze západní Evropy. Vybuďovala se podstatná část Pražského metra s 38 stanicemi. Asfaltové silnice vedly v roce 1970 i do nejdlehlších obcí a autobusová doprava měla za socialismu nejhustší síť veřejné dopravy na světě, byť mírně technicky zastaralou. V roce 1948 činila síť 44.047 km a v r.1989 to bylo 299.489 km. Dobře sloužila vodní doprava i flotila námořních lodí. Jak dopadla po roce 1989, to všichni víme. Rychle se rozvíjela i letecká síť. Vybudována byla soustava televizních vysílačů a technické zázemí televize, které pokrylo od základu území republiky TV signálem.

Zemědělství a potravinářství

Zemědělství se orientovalo na potravinovou soběstačnost v zásobování potravinami mírného pásma. Díky tomu jsme mohli vyvážet i do zahraničí. Vznikala a modernizovala se zemědělská velkovýroba, zemědělství se tak svým strojním vybavením přibližovalo průmyslu. Nejznámější je Slušovický agrokombinát. Docházelo k vyrovnání velkých oblastních ekonomických a sociálních rozdílů, rovněž i rozdílů mezi vesnicemi a městy. Zaznamenaný chov hovězího skotu v roce 1948 byl 3.336.000 ks oproti 5.129.000 v roce 1989. Chov prasat v r.1948 byl 3.842.000 oproti 7.498.000 v roce 1989 a sklizeň obilí byla z 4 768 000 tun v roce 1948 zvýšena na 12.042.000 tun v roce 1989.

Bytová politika

Postupně byl překonáván bytový problém zděděný z první republiky a období okupace. Bylo zavedeno rovné právo na byt. Mladým rodinám byly poskytovány bezúročné či z části odepisovatelné půjčky. V řadě případů bylo možné dostat podnikový byt. Postavily se stovky sídlišť s 200.000 panelových domů a 1.200.000 byty, což představuje 55 % všech bytů a 30 % veškerého bytového fondu. Dekrety na tyto byty se předávaly rodinám bezplatně. Nájemné činilo podstatně méně než 10 % průměrného příjmu. Docházelo k výstavbě a provozování jeslí, školek, škol, odborných učilišť, poliklinik, nemocnic, kulturních a společenských domů, sportovních stadionů a rekreačních středisek.

Nesmíme opomenout další socialistické vymoženosti jako právo na bezplatné vzdělání, od jeslí, přes mateřské školky až po vysoké školy. Vysokoškolská centra vznikala ve 20 městech (za První republiky byly pouze 4). Celkem bylo postaveno 36 budov civilních vysokých škol. Ve zdravotnictví byla zavedena bezplatná péče (léky a léčiva byla vydávána za symbolickou 1 Kčs za recept). Obyvatelstvo bylo zabezpečeno v nemoci, invaliditě a stáří. V období od 1948 do 1989 vzrostl počet lékařů z 10.659 na 57.940, tím se počet obyvatel na jednoho lékaře snížil z 1158 na 270. Každý měl právo na práci a v zemi existovala plná zaměstnanost. K životní úrovni patřilo zkracování pracovní doby i pracovního týdne.

Z výše uvedených skutečností vidíme, že socialismus, který zde existoval, byl přes všechny chyby úspěšný a nedal se zdaleka srovnat s kapitalismem, který je u nás praktikován od roku 1989. Kapitalismus ale nepotrvá věčně. Jedná se o přechodné historické období ve vývoji lidstva a padne, bude stržen, protože není schopen závazků vůči většině lidstva. Lidem je zapotřebí nemocnic, bezplatného vzdělání, kvalitních potravin, důstojného a spokojeného života. Jde o to, poskytnout lidem důstojný život. A to je schopen zajistit jedině socialistický model společnosti.

Tomas Candulas, člen MěV KSČM Havířov

Zdroje: Formánek, M.: Cesta k socialismu v Československu 1945 – 1989, Praha, Orego 2013, ISBN 978-80-87528-14-3, Štrougal, L.: Paměti a úvahy, Praha, Epoque 2009, ISBN 978-80-7425-026-2

100 LET OD VYHLÁŠENÍ PRVNÍHO SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU

**DVACÁTÉHO OSMÉHO ŘÍJNA
DEVATENÁCT SET OSMNÁCT
PŘERAZIV SPÁR, KTERÝ MĚ SVÍRAL,
SPÁR PTÁKA, JENŽ ŘÍKAL SI OREL,
ALE BYL SUP,
JÁ, NÁROD ČESKOSLOVENSKÝ,
STANUL JSEM MEZI NÁRODY SVOBODNÝMI.....**

*Těmito krásnými verši pozdravil vznik prvního našeho samostatného státu básník
Stanislav Kostka Neumann.*

Myšlenka vytvořit samostatný stát Čechů a Slováků nebyla nová, uvažovalo se o tom již v minulosti, ale v důsledku vyhlášení 1. světové války v roce 1914 byla odsunuta do pozadí. Domácí politici, kteří zažívali časté represe a tresty, zůstávali raději pasivní.

Proti tomu ale byli naši lidé v exilu. V čele těch stál bývalý říšský poslanec Tomáš Garrigue Masaryk a jeho nejbližší spolupracovníci generál Milan Rastislav Štefánek a diplomat Edvard Beneš.

Ti prosazovali u západních mocností – členů Dohody – vznik samostatného státu. Velkým pomocníkem byly krajanské sbírky a naše legie.

V průběhu roku 1918 dosáhl Masaryk příslibu nezávislosti u všech hlavních států a ustavil v Paříži prozatímní československou vládu. Mezitím se vzchopily i politické strany u nás doma a ustavily Národní výbor československý, který měl připravit převzetí moci.

Československý stát byl mezinárodně přijat a uznán, byla uznána i Prozatímní vláda. Československo se tak stalo skutečnou výjimkou – bylo totiž uznáno ještě před rozpadem Rakousko – Uherska a před konáním Pařížské mírové konference .

Náš stát se prakticky vytvořil 17. - 18. října. Masaryk zaslal americkému prezidentu Wilsonovi „Prohlášení nezávislosti československého národa“, později nazváno „Washingtonská deklarace“, ten pak jednal s Rakouskem a požadavky byly přijaty.

28. října došlo k jednání našich politiků v Ženevě. Bylo dohodnuto, že nový stát bude republikou (byla navrhována i monarchie) a prvním prezidentem že bude Masaryk.

Zprávy o tom byly v našich zemích nadšeně přijaty, do ulic vyšly slavnostní průvody, konaly se demonstrace. Na Václavském náměstí promluvil ke shromáždění a vyhlásil samostatný stát kněz Zahradník.

Večer téhož dne vydal Národní výbor první zákon o zřízení samostatného státu a bylo zveřejněno svolání Národního výboru.

Nový stát vykročil na svou cestu. Nebyla vždy snadná. První republika nesplnila očekávání všech, přetrvaly velké sociální rozdíly, objevila se značná nezaměstnanost, chudoba, stávky, střelba policie do lidí a jiné, ale přesto to byl velký krok v historii našeho národa, naší země.

Proto se patří připomenout toto slavné stoleté výročí, i když zásluhou některých našich politiků tento stát v původní podobě již dnes neexistuje.

Z historických pramenů vybrala M. Kročková

Lide československý!

Tvůj odvěký sen stal se skutekem.

Stát československý vstoupil dnešním dnem v řadu samostatných kulturních států světa.

Národní výbor, nadaný důvěrou veškerého lidu československého, přejal jako oprávněný a zodpovědný činitel do svých rukou správu Tvého státu.

Lide československý!

Vše, co podnikáš, podnikáš jako nový svobodný člen velké rodiny samostatných svobodných národů. Novým činem v této chvíli zabývají se nové a bohaté a slavné dějiny Tvé. Nezklaheš očekávání celého kulturního světa, který s želmáním na rtech vzpomíná Tvých slavných dějin, jež vyvrcholily v nesmrtelných výkonech československých legií na západním bojišti a v Sibiři.

Celý svět sleduje Tvůj krok do nového života, Tvůj vstup do země zaslíbené. Zachováš štít čistý, jako jej zachovalo Tvé národní vojsko — československé legie.

Nezapomínej národní kázně a buď si stále vědom, že jsi občanem nového státu nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi.

Na počátku velkého díla ukládá Ti Národní výbor, ode dneška Tvá vláda, aby Tvé chování a Tvá radost byly důstojné velké chvíle nyní žijící. Naši osvoboditelé Masaryk a Wilson nesmí být zklamáni ve svém přesvědčení, že dobyli svobodu národu, který dovede sám sobě vládnouti.

Ne jediným rušivým činem nesmí býti zkaleny velké okamžiky, ni jediný z Vás nesmí se dopustiti něčeho, co by mohlo vtrhnout stín na čisté jméno národa, každý z Vás musí bezvýhradně šetřiti všeho, co jím je svato.

Svobody osobní a majetku soukromého nesmí býti dotčeno.

Dbejte bezvýhradně rozkazů Národního výboru!

V Praze, 28. října 1918.

Za Národní výbor československý:

**Dr. Fr. Soukup. Jiří Stříbrný. Ant. Švehla. Dr. Vavro Šrobár.
Dr. Alois Rašín.**

Oskar Krejčí: Záhady sametové revoluce

Hrdinská legenda (*Ukázky z knihy Sametová revoluce vybrala R. Treichelová*)

Tato interpretace sametové revoluce vypráví, že stateční studenti, vedeni hrstkou disidentů, dobyli barikádu, kterou hájili krvelační důstojníci StB a kariéristi z KSČ. A okupační Sovětská armáda. **Hrdinská legenda se těší velké oblibě zvláště v České televizi.**

Zároveň hrdinská legenda sděluje větší části veřejnosti, že její méně výhodné společenské postavení je dáno malými zásluhami při boji o svobodu. Bezvýznamná není ani skutečnost, že celá řada lidí, a to nejen novinářů, má disidenty v oblibě – samozřejmě až poté, kdy zvítězili.

Studenti sehráli během sametové revoluce velmi významnou roli. Obecně vzato, studentský buřičský potenciál vyrůstá z faktu, že jde o sociální skupinu lidí s vyhraněným světovým názorem a zároveň svobodných v tom smyslu, že jsou nezávislí – ve srovnání s pracujícími mají mnohem méně odpovědnosti za své blízké i za sebe sama, jsou však povětšinou sociálně zajištěni. Znají mnoho odpovědí, ale málo otázek. Z dětství si nesou pohádkový cit pro spravedlnost a zároveň jsou, díky svým nevelikým životním zkušenostem, poměrně snadno manipulovatelní. **Skutečně revoluce totiž především stavějí, ne pouze bourají.**

Studenti mohou v politice něco rozhodnout jen tehdy, když už ostatní vše přichystali. Hrdinská legenda vidí v činnosti Občanského fóra, Veřejnosti proti násilí a studentů originální tvořivost. Jenže osobní hrdinství nebylo v ony listopadové dny 1989 nejdůležitějším základem úspěchu opozice. Mnohé může napovědět být i stručná chronologie středoevropských událostí v roce 1989, které předcházely zániku samotného Sovětského svazu roku 1991:

- V Polsku začalo jednání u kulatého stolu mezi vládou a opozicí v únoru 1989, triumfální vítězství Solidarity ve volbách se odehrálo v červnu a Tadeusz Mazowiecki se stal nekomunistickým premiérem v srpnu téhož roku. Tedy poměrně dlouho před 17. listopadem.
- Maďarsko-rakouská hranice byla pro volný pohyb lidí otevřena v srpnu a prozatímní prezident Mátyás Szűrös vyhlásil Třetí Maďarskou republiku 23. října.
- Todor Živkov odstoupil z funkce generálního tajemníka Bulharské komunistické strany 10. listopadu, tedy týden před začátkem sametové revoluce.
- Neues fórum vzniklo v Německé demokratické republice 10. září 1989, Občanské fórum a Veřejnost proti násilí až 19. listopadu. Berlínská zeď padla 9. listopadu, tedy také přibližně týden před 17. listopadem 1989.
- Po sametové revoluci přišla v tehdejší východní Evropě jen jedna změna – měsíc po jejím začátku byl svržen a pak popraven rumunský prezident Nicolae Ceausescu.

Také část hrdinské legendy, která pojednává o odsunu sovětských vojáků z Československa, je problematická. Představa, že několik návštěvníků, ať již zpěváků, poslanců či jiných dobrovolníků, zabránilo zásahu proti sametové revoluci, předpokládá, že sovětské vojenství mělo pokyn zasáhnout, a přesto neposlechli. Mohl by nějaký zpěvák či poslanec přesvědčit vojáky z USA, aby odešli z Německa nebo Afghánistánu? **Velmoci se mohou rozhodovat špatně nebo dobře, vždy tak ale činí na základě vyhodnocení svých zájmů.**

Hrdinskou legendu o sametové revoluci dotvářejí exhibicionisté a zbabělci. Média, zvláště ta veřejnoprávní, nevynechají jedinou příležitost k tomu, aby rozhovor o minulosti okořenila vzpomínkami, v nichž je jakýkoliv pracovní spor, kariérní konflikt či srážka s byrokraty vydáván za projev programového odboje proti bývalému režimu. Mnozí konjunkturalisté už před mnoha lety vycítili, že takto se nejspíše dostanou na obrazovky České televize, a chopili se příležitosti stát se hrdiny naší doby.

U každého velkého společenského konfliktu se potkávají tři generace, z nichž zpravidla každá prošla politickou socializací v jiných historických podmínkách.

- Nejstarší generaci představovali politici, kteří formovali své hodnoty i jejich hierarchii především v dobách 2. světové války a událostí roku 1948. Částečně i se vzpomínkou na velkou hospodářskou krizi. Ve dnech sametové revoluce většina jejich příslušníků představovala konzervativní prvek.
- Druhá generace získala své hodnotové uspořádání v návaznosti na 21. srpen 1968, na intervenci vojsk Varšavské smlouvy a následnou tzv. normalizaci. Tato generace byla nositelem dynamiky oněch dnů, a to na pravici i na levici.
- Třetí generací byla mládež, která do politiky vstoupila bez pevně ukotvených hodnot.

I čtvrt století po sametové revoluci se ve sporech české politiky potkávají tři generace. Již zde nepůsobí generace lidí s politickou socializací ve vazbě na 9. květen 1945. Vedle té, která zastydla v hodnotách 21. srpna 1968, se však vyhranila generační vrstva formovaná událostmi 17. listopadu 1989 a legendou o nich. A nejnověji se o slovo hlásí generace, jejíž politická socializace probíhala především v návaznosti na konflikty kolem výstavby americké vojenské základny, na takzvané církevní restituce, ale také na radikální sociální reformy. **Pro tuto nejmladší generaci je sametová revoluce už pouhé vyprávění. Příběhem, který je méně významný než vlastní zkušenost...**

17. listopad - Mezinárodní den studentstva

Přestože toto označení v našich kalendářích nenajdeme a 17. listopad je v posledních letech spojován především s událostmi roku 1989 – „sametovou revolucí“ - a najdeme jej pod pojmem Den boje za svobodu a demokracii, zůstává tento den stále především Dnem studentstva. Stal se jím na základě událostí, ke kterým došlo v období od 28. října do 17. listopadu roku 1939 v našich zemích, tehdy Protektorátu Čech a Moravy.

Při příležitosti 21. výročí vzniku samostatného Československa probíhaly v Praze i jiných městech tiché demonstrace, které organizovali právě studenti. Zasáhly proti nim pořádková policie, ale i oddíly SS, které neváhaly do demonstrantů střílet. Tak byl zabit pekařský dělník Václav Sedláček a těžce raněn student Jan Opletal. Ten na následky zranění zemřel.

Studentská organizace uspořádala jeho důstojný pohřeb. Početný smuteční průvod doprovodil rakev s ostatky na pražské nádraží, odkud ji vlak dopravil na Moravu do Lhoty u Nákla, odkud Opletal pocházel.

Akce vzbudila velký rozruch a v zápětí se konala v Berlíně porada, kde vystoupil Adolf Hitler. Mimo jiné prohlásil, jak lituje, že s Čechy nenaložil mnohem přísněji a že tentokrát se to musí napravit. Nařídil uzavření všech vysokých škol u nás a přísný trest pro studenty. Začalo rozsáhlé zatýkání, ihned bylo popraveno devět představitelů studentských organizací, 1 200 studentů bylo internováno v koncentračním táboře Sachsenhausen, kde jich 35 zahynulo.

Při příležitosti prvního výročí této události se v Londýně setkali představitelé studentů 26 národů. Bylo přijato tak zvané „**Prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu**“, které je považováno za vyhlášení tohoto dne „**Mezinárodním dnem studentstva**“. A tento název by skutečně neměl v našem kalendáři chybět. Je to mezinárodní den, který vznikl na základě událostí u nás a v jeho prohlášení zaznělo mimo jiné: „**17. listopad bude navždy dnem, kdy studentstvo celého světa uctí památku popravených československých kolegů, ale i dnem, kdy si znovu a znovu připomeneme ideály, za které padli**“.

Rozhodnutí změnit jeho název je neuctivé a nespravedlivé vůči vysokoškolákům, kteří zahynuli na střešnici či v koncentráku, je to i neúcta k mezinárodnímu rozhodnutí, pro které hlasovali delegáti 26 národů.

Marie Kročková

Aktuální informace z ustavujícího zasedání zastupitelstva 5.11.2018

V pondělí 5. 11. 2018 se v KD Radost sešli noví zastupitelé zvolení v komunálních volbách na období 2018 - 2022. I když KSČM skončila ve volbách na druhém místě se 7 zastupiteli, byla odsunutá do opozice společně s Piráty (4), SPD (4) a ODS (2). Koalici vytvořilo vítězné ANO (13) s ČSSD (6), Hnutí pro Havířov (4) a KDU-ČSL a STAN (4).

Po zahájení zastupitelstva všech 43 zastupitelů složilo předepsaný slib. Program poté pokračoval volbou nového vedení města. ČSSD navrhla, aby ve vedení města pracovalo 5 uvolněných členů rady, a to ve funkcích:

- Náměstek pro ekonomiku a správu města
- Náměstek pro investice a chytré město
- Náměstek pro školství a kulturu
- Náměstek pro sociální oblast
- Člen rady města pro sport

Ing. Eduard Heczko (KSČM) vznesl dotaz ohledně budoucího primátora, který by měl být neuvolněný. „Myslím si, že to není správné. V rámci ČR budeme jako statutární město zřejmě jediní“, řekl a současně navrhl, aby uvolnění radní byli jen čtyři, bez radního pro sport. K jeho návrhu se přidala i členka SPD Bc. Darja Tomaniecová. „Tato funkce by město přišla na 4 miliony korun. Tu práci by mohl zastat pan Bělíca, který bude neuvolněným primátorem“.

Vysvětlení se ujal i Bc. Josef Bělíca (ANO), který popsal, s jak velkými rozpočty a rozsáhlým majetkem pracují například Správa sportovních a rekreačních zařízení, sociální odbor nebo odbor školství.

„Já jsem funkci sociálního náměstka vykonával. Proto by mě zajímalo, jaká bude náplň nových náměstků a uvolněného radního. Odbory i SSRZ mají své ředitele. Navrhuji, aby byl i uvolněný radní pro psí útulek“, řekl někdejší primátor Bc. Daniel Pawlas (KSČM).

Jeho návrh hlasováním neprošel, když pro bylo jen 5 zastupitelů. Pro návrh paní Tomaniecové bylo 14 zastupitelů a stejný počet byl i pro návrh Ing. Heczka.

Naopak původní návrh koalice podpořilo 27 členů zastupitelstva.

Před volbou primátora navrhl předseda klubu zastupitelů za KSČM Ing. Eduard Heczko, aby volba primátora probíhala tajně. Návrh však nebyl schválen. Dále pak **Bc. Daniel Pawlas (KSČM) navrhl na primátorku Mgr. Janu Feberovou, která však nominaci nepřijala.**

Neuvolněným primátorem se tak stal Bc. Josef Bělíca (ANO). Znamená to, že primátorem není na plný úvazek.

Z řad opozice se zvedla kritika, kterou shrnul někdejší náměstek **Ing. Eduard Heczko (KSČM)**, že Havířov bude zřejmě raritou a **nepovažuje za správné, aby primátor nebyl pro svou funkci uvolněn. Dodal, že by si město zasloužilo, aby se primátor jeho vedení věnoval naplno.** Primátor Bělíca bezprostředně po zvolení uvedl, že je připraven své funkci se věnovat naplno a ve prospěch občanů. **Uvidíme, jak se panu Bělicovi podaří skloubit práci primátora, poslance Parlamentu ČR a krajského zastupitele.(!)**

Změny se odehrály i ve funkcích náměstků primátora. Náměstkem pro ekonomiku a správu města byl zvolen Ing. Ondřej Baránek (ANO), náměstkem pro investice a chytré město byl zvolen Ing. Bohuslav Niemiec (KDU-ČSL a STAN), náměstkyní pro školství a kulturu byla zvolena Mgr. Jana Feberová (ČSSD), náměstkyní pro sociální oblast byla zvolena Mgr. Stanislava Gorecká (ANO) a nakonec byl zvolen uvolněným členem Rady města Havířova pro oblast sportu Mgr. Daniel Vachtařík (HpH). Zbývajících uvolněných členů rady byli zvoleni:

Ing. Jiří Martinek (ČSSD)
Róbert Masarovič (ANO)
Ing. Pavel Rapant (ČSSD)
Mgr. Iva Georgiu (ANO)
Bc. Alena Olšoková (ANO)

Po hodině a půl od zahájení zasedání bylo zvoleno kompletní vedení města. Volby proběhly přesně podle koaliční dohody.

Zastupitelé v dalších volbách zvolili jako statutárního zástupce primátora Ing. Ondřeje Baránka.

Finanční výbor Zastupitelstva města Havířova bude 11ti členný a předsedkyní byla zvolena Ing. Eva Šillerová (KDU-ČSL). **Návrh z řad KSČM na obsazení předsedy z řad opozice, a to konkrétně Ing. Heczkem opět neprošel.**

Devíti člennému Kontrolnímu výboru Zastupitelstva města Havířova bude předsedat Mgr. Martin Rédr (Piráti). **I zde KSČM navrhovala svého kandidáta. Bc. Monika Havlíčková bohužel však předsedkyní zvolena nebyla.**

Těmito kroky nově ustanovené vedení města vyslalo jasný signál všem občanům a zároveň voličům, jak hodlá nadále vést toto město. Bylo potlačeno i samotné zdání demokracie, nemluvě o demokratických kontrolních mechanismech. Byť se zde tato poslední poznámka nehodí, přesto si ji neodpustíme i když sklídíme oprávněnou kritiku. „Bůh ochraňuj naše město“.

Dále zastupitelstvo jednalo o výši odměn, které se do konce letošního roku nebudou měnit. Zasedání zastupitelstva bylo ukončeno vyčerpáním všech bodů v 11.30 hodin.

I když jsme skončili v opozici, nadále budeme prosazovat zájmy našich voličů a bedlivě sledovat vedení města, zda dodržuje vše, co slíbilo.

Markéta Fikáčková, Mgr. Radek Kupczak

NEZAPOMÍNÁME .....

Jako každý rok v tuto podzimní dobu jsme si připomenuli umučené sovětské zajatce u společného hrobu na hřbitově v Prostřední Suché. Tato akce probíhá poslední roky jinak, než tomu bývalo v minulosti. Je naprosto neoficiální, lidé mohou položit květiny a věnovat vzpomínku v určitou hodinu, kdy je hřbitov zpřístupněn a jsou připraveny i nádoby s vodou.

Ve středu 31.10. 2018 se zde setkali zástupci MěV KSČM, ZO KSČM a LKŽ.

Pomník, který byl odhalen již v roce 1949 a v roce 1973 byl prohlášen kulturní památkou, je udržován a upraven.

Je svědectvím toho, že památka umučených nevinných lidí, kteří se dostali do německého zajetí, stále ještě přetrvává. Doufáme, že oběti války nebyly zbytečné a že z paměti našeho národa nikdy nevymizí.

Děkujeme za účast a květiny

JE TU ŘÍJEN - ZRAJÍCÍHO VÍNA ČAS, MY SVÉ VINOBRANÍ MÁME ZAS.....

Po náročné předvolební a volební činnosti máme jistě všichni nárok na veselou zábavu. A tu mohli mít skutečně všichni, kdo přišli na naše tradiční Vinobraní. Konalo se v sobotu 20. října na obvyklém místě - v PZKO Na Zborůvce.

Privítali jsme své známé, věrné návštěvníky a moc nás potěšilo, že přišlo i mnoho nových hostů.

K poslechu, zpívání, ale hlavně k tanci hrálo oblíbené Duo Cherry. Kuchařky připravily chutný guláš, který byl v ceně vstupenky, chutnaly koláče i jednohubky a samozřejmě - bohatě byly zásobeny oba bary. Jen pivo chutnalo tak moc, že velice brzy došlo, což se, samozřejmě, některým nelíbilo. Ale náladu to skutečně nikomu nepokazilo, však vinobraní je hlavně o víně, ne? A to bylo dobré a bylo ho dost!

Za vkusnou výzdobu sálu sklidil velkou pochvalu předseda ZO 51.

Pořadatelé akce mohli být spokojeni. Dobrá nálada vládla po celý večer, dokonce některé návštěvníky bylo nutno dlouho po ukončení upozorňovat, že je opravdu konec, aby už šli domů.

Děkujeme všem, kdo vypomohli jakýmkoli způsobem, že můžeme zase říci: „Bylo to hezké, povedlo se“. Nechceme přece jen schůzovat, pracovat, rádi se setkáváme i jinak a tak se už teď budeme těšit na další akci - lednový ples, na který zveme i vás všechny, kdo se rádi dobře bavíte.

Marie Kročková

*****

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům

Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz

uzávěrka příštího čísla 5. 12. 2018 – 12. číslo vyjde 7. 12. 2018

*** NEPRODEJNÉ***

